

31. neděle v mezidobí

týden 4. - 11. 11. 2018 ve farnosti Pozořice

POŘAD BOHOSLUŽEB:

3. 11.	so		17:15	za dvoje rodiče a duše v očistci /slouží P. Petr Mareček/
			20:00	MODLITBA CHVAL PŘI ADORACI
4. 11.	ne	31. neděle v mezidobí Ev.: Mk 12,28b-34 <i>To je první přikázání. Druhé je mu podobné.</i>	7:30	za zemřelé biskupy a kněze brněnské diecéze
			9:15	za farníky
			10:45	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl
			14:30	POBOŽNOST NA HŘBITOVĚ
5. 11.	po		18:00	DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST SE SV. PŘIJÍMÁNÍM! /Jan Hřebíček/
6. 11.	út		16:00	posl. rozloučení – pí Marie Adamcová /POZ/
			18:00	za živou a zemřelou rodinu Fišerovu a na poděkování za přijatá dobrodíní
7. 11.	st		7:00	na daný úmysl
			15:00	posl. rozloučení – pí Růžena Piňosová /POZ/
			17:30	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl
8. 11.	čt		10:00	<u>KOVALOVICE</u> : za Aloise Kalužu, Bohuslavu a Ladislava Flekovy a rodiče
			18:00	za Vítězslava Koukala a manžele Mikuláškovy a Rychnovských
9. 11.	pá	Posvěcení lateránské baziliky svátek	18:00	za Hynka a Emilii Buchtovy, dceru Annu, živou a zemřelou rodinu
10. 11.	so	Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve <i>památká</i>	17:15	za Stanislava Pernicu, dvoje rodiče, živou a zemřelou rodinu
11. 11.	ne	32. neděle v mezidobí Ev.: Mk 12,38-44 <i>Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní.</i> (Sv. Martina, biskupa) SVATOMARTINSKÁ POUŤ DO LULČE	7:30	za Radku Mačkalovu, Miroslavu Bartákovu a syna Radka
			8:30	sv. křtu dítěte – Tomáš Jílek /POZ/
			9:15	za farníky
			10:45	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl

OHLÁŠKY:

- 1.-8. listopadu - možnost každý den získat **plnomocné odpustky pro duše v očistci**: po splnění tří obvyklých podmínek (1) sv. smíření v dohledné době, 2) sv. přijímání v ten den, 3) kterákoliv modlitba na úmysl Sv. otce) je třeba ještě se pomodlit za zemřelé na hřbitově.
- Dnes je **farní kavárna**, tentokrát s **prodejem kalendářů na příští rok!**
- První **setkání biřmovanců** bude tento pátek od 19 hod. ve zpěvárně.
- V sobotu se koná v Telnici tradiční **ministrantská olympiáda**. Zváni jsou všichni ministranti i s jejich rodiči – pojd'me fandit!
- Příští neděli se také koná tradiční **pouť ke sv. Martinovi do Lulče**.

Nezabiješ

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnešní katecheze je věnována pátému přikázání: Nezabiješ. Jsme už v druhé části Desatera, která se týká vztahů k bližnímu; a toto přikázání se svou stručnou a rozhodnou formulací vypíná jako obranná hradba základní hodnoty mezilidských vztahů, totiž hodnoty života. („Lidský život je posvátný, protože již od svého počátku je výrazem Božího stvořitelského díla a má stále zvláštní vztah ke Stvořiteli, jenž je jeho jediným cílem. Jen Bůh je Pánem života od jeho počátku až do konce. Nikdo si za žádných okolností nemůže osobovat právo přímo zničit nevinnou lidskou bytost.“, Kongregace pro nauku víry, instr. *Donum vitae*, 76-77)

Dalo by se říci, že pojitkem veškerého zla, páchaného ve světě, je pohrdání životem. Život napadají války, organizace těžící z člověka, spekulace se stvořením a skartační kultura a vůbec všechny systémy, které podrobují lidskou existenci prospěchářským kalkulům, zatímco ostudný počet lidí žije v podmínkách nehodných člověka. O tom všem čteme v novinách a slyšíme v televizi. Jedná se o pohrdání životem, tedy určitým způsobem o jeho zabití.

Rozporuplný přístup k lidskému životu rovněž povoluje jeho usmrcení v mateřském lůně, a sice ve jménu ochrany jiných práv. Jak ovšem může být terapeutický, civilní či prostě lidský skutek, který ničí nevinný a bezbranný život v jeho rozkvětu? Zeptám se vás: Je správné odstranit lidský život, aby se vyřešil nějaký problém? Co si o tom myslíte? Je to správné? (*Odpověď: Ne!*) Je správné zavolat nájemního vraha, aby se problém vyřešil? (*Odpověď: Ne!*) Něco takového nelze, není správné zbavit se člověka, byť maličkého, aby se tím něco vyřešilo. Je to, jako bychom si na vyřešení problémů najali nájemního vraha.

Odkud toto všechno pochází? Z hloubi čeho se rodí násilí a odmítání života? Ze strachu. Přijetím druhého totiž vzdorujeme individualismu. Pomysleme například na situace, kdy vyjde najevo, že rodící se život je nositelem postižení, třeba i vážného. V takových dramatických případech potřebují rodiče skutečnou blízkost a solidaritu, aby se vyrovnali s touto realitou a překonali pochopitelné obavy. Namísto toho se jim často dostává unáhlených rad k přerušení těhotenství, což je slovní obrat pro to, jak s někým přímo skoncovat.

Nemocné dítě, které se jeví jako problém, je ve skutečnosti darem, jímž mne Bůh vymaňuje z egocentrismu a dopřává mi růst v lásce. Totéž platí o každém potřebném člověku na této zemi, senioru vyžadujícím péči anebo mnoha chudých, kterým se stěží daří jít životem dál. Zranitelný život nám ukazuje východisko, cestu k záchraně z existence zaměřené jen na sebe, a odkrývá nám radost z lásky. Zde bych se rád pozdržel a poděkoval nesčetným dobrovolníkům, silnému italskému dobrovolnickému hnutí, které je nejmohutnější, jež jsem kdy poznal. Děkuji.

Co člověka vede k odmítnutí života? Jsou to modly tohoto světa – peníze (lépe se toho člověka zbavit, protože by to moc stálo), moc a úspěch. Při hodnocení života jsou to chybné veličiny, protože jediným autentickým měřítkem je zde láska. Láska, jíž Bůh miluje život – to je měřítko. Láska, kterou Bůh miluje *každý* lidský život.

V čem tedy spočívá kladný smysl přikázání „Nezabiješ“? V tom, že Bůh *miluje život*, jak jsme před chvílí slyšeli v biblickém čtení. Tajemství života se nám odhaluje tak, jak s ním nakládal Boží Syn, který se stal člověkem a na kříži přijal vyvrženost, slabost, chudobu a bolest (srov. *Jan* 13,1). V každém nemocném dítěti, slabém starci, zoufalém migrantovi, v každém křehkém a ohroženém životě nás Kristus hledá (srov. *Mt* 25,34-46), hledá naše srdce, aby v něm vyjevil radost z lásky. Vyplatí se přijmout každý život, protože každý člověk má cenu Kristovy krve (srov. *1 Pt* 1,18-19). Nelze pohrdat tím, co Bůh tolik miloval!

Musíme říci mužům a ženám tohoto světa: Neopovrhujte životem! Cizím, ale také vlastním, neboť také na něj se vztahuje přikázání: „Nezabiješ“. Mnoha mladým lidem je třeba říci – neznevažuj svou existenci! Přestaň s odmítáním Božího díla! Ty jsi Boží dílo! Nepodceňuj se, nepohrdej sám sebou v závislostech, které tě zničí a přivedou ke smrti!

Ať nikdo nepoměřuje život podle klamů tohoto světa, nýbrž ať každý přijme sám sebe i druhé ve jménu Otce, který nás stvořil, Boha, *milujícího život*. To je krásné – řekněme to všichni společně. Bůh milující život. Záleží mu na nás tolik, že za námi poslal svého Syna. „Neboť tak Bůh miloval svět“, říká evangelium, „že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (*Jan* 3,16).